

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 603
din data de 16.10.2013

Dosar nr. 577/2013

Petiția nr. 4878/22.07.2013

Petent: B.C.

Reclamat:

Obiect: Anularea titlului de luptător-rănit pentru victoria revoluției din decembrie 1989

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul **petentului:**

I.1.1. **B.C.**,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul **reclamatului:**

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petentul se consideră discriminat prin aplicarea Decretului nr.426 din 19.04.2010, respectiv, Decizia nr.1576/09.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel București prin care se constată calitatea de colaborator al securității, mai precis contrainformații militare în perioada 1978-1985, aplicarea acestor prevederi ducând la pierderea titlului de Luptător pentru Victoria revoluției din Decembrie 1989 – Rănit.

III. Procedura de citare.

1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

2. Petentul a fost citat prin adresa nr. 4878/13.05.2013. La termenul de audieri din data de **10.09.2013**, petentul nu a fost prezent. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale cu privire la adoptarea sau modificarea unui act normativ, excepția tardivității introducerii petiției, precum și excepția de vădită necompetență a Consiliului, cu privire la unele aspecte ce țin de legea penală(abuzuri).

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

1. Petentul se consideră discriminat prin aplicarea Decretului nr.426 din 19.04.2010, respectiv, Decizia nr.1576/09.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel București, prin care se constată calitatea de colaborator al securității, mai precis contrainformații militare în perioada 1978-1985, aplicarea acestor prevederi ducând la pierderea titlului de Luptător pentru Victoria revoluției din Decembrie 1989 – Rănit.
2. Petentul susține că sentința Curții de Apel este în fapt transcrierea notei de constatare întocmită de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și care în fapt prezintă acțiunile și vinovăția Securității, nu și pentru ce se face vinovat domnia sa.
3. Petentul susține că, a fost chemat să sprijine Revoluția fără să fie întrebat ce profesie are, iar drept urmare a participării sale la Revoluție a rămas fără piciorul stâng și datorită problemelor de la piciorul drept are și în prezent probleme medicale la coloană, în baza prevederilor legale contestate în fapt de acesta după 21 ani toate drepturile legal câștigate i-au fost anulate.
3. Petentul susține că s-a adresat atât Președintelui României, Guvernului, Camerei Deputaților și Senatului, toți remițând memoriul domniei sale către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor.
4. Acesta se consideră persecutat și discriminat, iar anularea certificatului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 – RANIT îl consideră un abuz al Comisiei Secretariatului de Stat.
5. Petentul consideră, de asemenea, că prevederile art.8 din Legea.341 sunt discriminatorii și neconstituționale în contradicție cu prevederile art.7 din aceeași lege.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că petentul se consideră discriminat prin aplicarea Decretului nr.426 din 19.04.2010, respectiv, Decizia nr.1576/09.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel București, prin care se constată calitatea de colaborator al securității, contrainformații militare în perioada 1978-1985, aplicarea acestor prevederi ducând la pierderea titlului de Luptător pentru Victoria revoluției din Decembrie 1989 – Rănit, precum și faptul

că acesta susține că prevederile art.8 din Legea.341 sunt discriminatorii și neconstituționale în contradicție cu prevederile art.7 din aceeași lege.

5.2. În drept, Colegiul Director ia act de prevederile art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.** În acest sens, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

5.3 Soluționarea unei cereri ce privește concepte juridice, ce au căpătat putere juridică tocmai prin jurisprudența instanțelor de judecată, este atributul instanțelor de judecată să utilizeze concepte juridice și ține de instanțele superioare controlul legalității acestor concepte.

5.4. Jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.5. Întrucât potrivit art. 2 din Codul de procedură civilă, astfel de procese se judecă în fond de către Tribunalele, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în sesizări aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

5.6. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor

corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil sau penal.

5.7. Totodată coroborat prevederilor legale în vigoare, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.8. De asemenea există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.9. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.10. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetența materială a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Data redactării: 29.10.2013

**Hotărâre redactată de: A.P.
C.V.**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.